

et overordentlig stort, maatte det overveiende, Antal af Landets Valgere være et tomt Skin, eller snarere noget endnu Værrer: Kibben til en ny Form for Livegenskab, hvorunder ikke blot det legemlige Arbeide, men det, Manden sætter høiest, hans Hjertes Overbevisning, maa offres for Andros Billie. I hvilket Omfang Højrepartiet, opmuntret ved det sidste Valgs heldige Udfald, bereder sig til at gennemføre Systemet for Fremtiden, vil ses af vedlagte Nr. 13 af Slagelse-Posten for 1879 — et Blad, der udgives af et Konsortium af Godsseiere og Pengeænd i Byen og Omegnen — hvori det (paa 4de og 5te Spalte) udtales, at Højres Arbeidsgivere — med det næste Folkethingsvalg for Die — allerede nu bør indføre det Princip, ikke at have Venstremænd i deres Tjeneste (det vil sige: tvinge alle Personer i deres Tjeneste til at være høire, thi saagodtform alle Arbeidere ere venstre). — Som det er gaaet i denne Valgkreds, er det gaaet i mangfoldige andre Valgkredse, navnlig paa Sjælland og Lolland-Falster, om end med forskjelligt Udfald. Paa den Maade er den betydelige Forøgelse af Højres Stemmetal i saa mange Kredse bragt tilveie. Jeg har den Forvisning, at det Thing, som er udgaaet af den almindelige Valgret, og som under de nuværende Forhold er den sidste og eneste Myndighed, hvortil dennes Venner se hen med Haab og Fortrøstning, vil træde i Skranken for Menigmands frie og uhindrede Udøvelse af sin Valgret ved de Midler, som staa til Thingets Raadighed.

J. E. Kjøbenhavn den 30te Januar 1879.

Urbødigst

Tauber.

Redaktør af „Sorø Amtstidende“ i Slagelse.

Hermed 8 Bilag.

Til Udvalget for Valgbrevets Prøvelse!

Til yderligere Begrundelse af de i min Valgklage fremstillede Forhold tillader jeg mig at fremsende et Exemplar af „Slagelse-Posten“ Nr. 28, hvori dette Blad, der er Højres Hovedorgan her paa Pladsen, udtrykkelig vedgaar, at Seiren i Slagelse (saavel som i Skjelskør) er fornemmelig vunden derved, at „Arbeidsgivere, Godsseiere og Husbonder paa Landet som i Byen have ladet deres Medarbeidere og Underordnede forstaa, at det ikke var og umulig kunde være dem ligegyldigt, hvorledes de stemte ved Valgene.“ Der tilføies rigtignok, at ingensteds har, saavidt Bladet befandt, „Stygge af ulovlig Evang, Dryk eller Bestikkelse fundet Sted;“ men i det strax efter følgende Stykke findes en Redegjørelse af, hvad Bladet anser for „den lovligste Sag af Verden,“ og som altsaa maa antages at have fundet Sted. Jeg henviser ligeledes til de følgende, i Artiklen med Grønt understregede, Udtryk, navnlig det, at der er gjort en Begyndelse — om end kun en svag Begyndelse — paa at „undslaa sig for at samarbeide [med] og støtte Mand, som efter Gode arbeide paa at ødelægge Ens egen (?) og Samfundets Vel og Fremtid.“

I samme Blad findes paa 7de til 9de Spalte aftrykt et saakaldet „aabent Brev“ til mig, som Byfoged Rump har ladet indrykke i „Korsør Avis“ for 3die Februar d. A. I det jeg ligeoverfor dette „aabne Brev“'s Indhold henholder mig til min Klage, skal jeg — uden her at komme med nogen Besværing over dets Form — gjøre opmærksom paa det Naafaldende i, at Hr. Rump har kunnet være bekendt med Enkelthederne i min Klage paa en Tid, da endog Medlemmerne af den Afdeling, der skulde gjøre Indstilling om den, kun kjendte den igjennem Ordførers ufuldstændige Oplæsning, ja ikke engang Mindretallets Ordfører synes at have kjendt mere til den, og Thingets Medlemmer, med Undtagelse af Prokurator Alberti, der havde indbragt den, vare aldeles